

Dossiernummer: 23567HB

Datum: 19 maart 2024

UITSPRAAK IN HOGER BEROEP

Tuchtcollege van de Stichting Nederlands Register Vastgoed Taxateurs (NRVT)

Partijen:

A., wonende te ,

B., wonende te ,

C. B.V., kantoorhoudend en gevestigd te ,

D. B.V., kantoorhoudend en gevestigd te ,

klagers in hoger beroep.

met als gemachtigde E. te ,

tegen

F.,

register taxateur te G.,

verweerder in hoger beroep.

met als gemachtigde H. te

1. Ingekomen stukken en verloop van de procedure

Het tuchtcollege heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het dossier van de procedure in eerste aanleg;
- de uitspraak van het tuchtcollege in eerste aanleg van 13 oktober 2023;
- het hoger beroepschrift van 23 november 2023, met bijlagen;
- het verweerschrift van 17 januari 2024, met bijlagen;
- de nagekomen stukken van 30 januari 2024;
- de spreek aantekeningen van de gemachtigde van klager in hoger beroep van 9 februari 2024;
- de zittingsaantekeningen van de gemachtigde van verweerder in hoger beroep van 9 februari 2024.

Tijdens de hoorzitting van 9 februari 2024 heeft de mondelinge behandeling van het hoger beroep plaatsgevonden. Daarbij waren, naast de leden van het tuchtcollege en de daaraan toegevoegde secretaris, aanwezig:

- E., advocaat te , vergezeld door J. namens de familie;
- verweerder in hoger beroep alsmede zijn gemachtigde H.

Van de hoorzitting is een door de voorzitter en secretaris ondertekend verslag opgesteld, dat separaat aan partijen wordt toegezonden.

2. De procedure in eerste aanleg

Het tuchtcollege in hoger beroep verwijst naar de beslissing van het tuchtcollege in eerste aanleg van 13 oktober 2023 onder nummer 23567, waarbij klagers in hoger beroep niet ontvankelijk zijn verklaard in hun klacht.

Klagers hebben tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld op 23 november 2023.

3. Het hoger beroep

Door klagers in hoger beroep zijn de volgende grieven aangevoerd:

1. het tuchtcollege in eerste aanleg heeft ten onrechte overwogen dat het ne bis in idem beginsel van toepassing is nu het Reglement tuchtrechtspraak NRVT daar niet in voorziet. Voor zover dit beginsel wel van toepassing zou zijn, is er in de onderhavige zaak een verkeerde uitleg aan gegeven aangezien niet over hetzelfde feitencomplex wordt geklaagd. Er wordt geklaagd over nieuwe onderdelen van het rapport die nog niet eerder door het tuchtcollege zijn beoordeeld;
2. klagers in hoger beroep hebben de in het eerdere hoger beroep onder grief I opgeworpen klachtonderdelen destijds ingetrokken onder het voorbehoud dat deze in een nieuwe klachtprocedure konden worden voorgelegd aan het tuchtcollege. Er kan derhalve geen sprake zijn van gerechtvaardigd vertrouwen bij verweerder in hoger beroep dat de zaak definitief was afgedaan.

Klagers in hoger beroep hebben aan het tuchtcollege in hoger beroep verzocht om de uitspraak van het tuchtcollege in eerste aanleg te vernietigen en te bepalen dat de klacht in volle omvang door het tuchtcollege in behandeling wordt genomen.

4. Het verweer in hoger beroep

Verweerder in hoger beroep heeft in zijn verweerschrift betoogd dat het tuchtcollege in eerste aanleg klagers terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard in hun klacht. In reactie op de grieven van klagers in hoger beroep heeft hij het volgende naar voren gebracht.

1. verweerder in hoger beroep ziet niet in waarom het ne bis in idem beginsel wel in het strafrecht en niet in het tuchtrecht van toepassing zou zijn nu zowel het strafrecht als het tuchtrecht een punitief karakter heeft. Daarnaast is sprake van misbruik van (proces)recht ex art 3:13 BW in verbinding met artikel 3:15 BW en artikel 24 van het Reglement tuchtrechtspraak NRVT;
2. klagers in hoger beroep maken door het opnieuw indienen van de eerder ingetrokken klachtonderdelen misbruik van het procesrecht en er is sprake van strijd met een goede procesorde nu van verweerder in hoger beroep gevergd wordt dat hij zich zowel over de ontvankelijkheid uitlaat als in hetzelfde processtuk inhoudelijk verweer voert. Het komt erop neer dat verweerder in hoger beroep in zijn belangen wordt geschaad.

Verweerder in hoger beroep heeft in zijn verweerschrift ook inhoudelijk verweer gevoerd.

Hij verzoekt het tuchtcollege in hoger beroep om de uitspraak in eerste aanleg te bevestigen en klagers in hoger beroep niet-ontvankelijk te verklaren danwel indien het tot een inhoudelijke behandeling van de klachten komt die klachten te verwerpen als ongegrond en onvoldoende onderbouwd.

5. Relevante regelgeving

- het Reglement Tuchtrechtspraak van 1 september 2022;
- het Reglement Gedrags- en Beroepsregels van 10 oktober 2019;
- het Reglement Kamers NRVT van 12 december 2019;
- het Reglement Definities van 10 oktober 2019.

6. De beoordeling in hoger beroep

Ontvankelijkheid en bevoegdheid van het tuchtcollege

Het tuchtcollege stelt vast dat klagers in hoger beroep binnen zes weken, gerekend vanaf de toezending van de uitspraak, hoger beroep hebben ingesteld, zoals in artikel 18 van het Reglement Tuchtrechtspraak is voorgeschreven, zodat zij ontvankelijk zijn in dit hoger beroep.

Inhoudelijke beoordeling van het hoger beroep

De behandeling van de zaak in hoger beroep heeft geen ander licht op de zaak geworpen. Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot de vaststelling van andere feiten en tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die zijn vervat in de uitspraak in eerste aanleg.

Het tuchtcollege in hoger beroep kan zich verenigen met de door de grieven bestreden overwegingen en het oordeel van het tuchtcollege in eerste aanleg zoals vervat in de bestreden uitspraak en neemt deze overwegingen en dat oordeel integraal over.

In de uitspraken – in eerste aanleg en in hoger beroep – van respectievelijk 6 januari 2022 en 14 november 2022 heeft het tuchtcollege geoordeeld over de klachten van klagers over het taxatierapport van verweerder d.d. 30 september 2020. Na deze – onherroepelijk geworden – beoordeling mocht verweerder erop vertrouwen dat de klacht c.q. de klachten van klagers over dit rapport daarmee definitief was c.q. waren afgewikkeld. Het opnieuw klagen over hetzelfde rapport – ook al zien de nieuwe klachten op andere onderdelen daarvan – levert dan tegen die achtergrond misbruik van procesrecht op, zoals het tuchtcollege in eerste aanleg in de in dit hoger beroep bestreden uitspraak terecht heeft overwogen.

Klagers in hoger beroep zijn derhalve niet-ontvankelijk in hun klacht.

Ten overvloede wordt nog het volgende overwogen. Verweerder heeft in zijn verweerschrift aan het tuchtcollege in hoger beroep verzocht om eerst alleen over de ontvankelijkheid een uitspraak te doen. Mocht het tuchtcollege in hoger beroep klagers (wel) ontvankelijk achten, dan zou de zaak wat verweerder betreft voor de inhoudelijke behandeling van de klachten terug verwezen moeten worden naar het tuchtcollege in eerste aanleg.

Het tuchtcollege in hoger beroep stelt vast dat het Reglement tuchtrechtspraak NRVT geen regeling bevat over incidenten aangaande de bevoegdheid of ontvankelijkheid. Dit betekent dat het tuchtcollege in hoger beroep van geval tot geval – afhankelijk van de aan de orde zijnde omstandigheden – dient te beoordelen wat er moet gebeuren wanneer een dergelijk incident wordt opgeworpen. Op zichzelf is het denkbaar dat eerst het debat over de ontvankelijkheid wordt gevoerd, en dat pas daarna – indien de klager ontvankelijk is – het debat over de inhoud van de klacht plaatsvindt. Een terugverwijzing naar het tuchtcollege in eerste aanleg kan echter nimmer aan de orde zijn, nu het reglement daarin niet voorziet.

7. De beslissing

Het Tuchtcollege NRVT in hoger beroep

verklaart het hoger beroep ONGEGROND en bevestigt de bestreden uitspraak in eerste aanleg d.d. 13 oktober 2023.

Deze uitspraak is gedaan op 19 maart 2024 door het Tuchtcollege NRVT in hoger beroep.